

Višnica, tekoč doli v naročje Krki, ki tam že kot reka privre iz zemlje, šest kilometrov od tod. Na polovico pota tam-le doli je Muljava, rojstveni kraj Jurčičev, s staro cerkvijo; v ozadju na obzorju pa je Mačkov vrh (710 m), ki gleda na oni strani v dobrepoljsko dolino. Ko nas potegne vlak naprej s postaje „Zatičina“ (327 m nad morjem), pogledjmo še tje proti Zatičini, 3000 korakov oddaljeni, ki je bila nekdanj sedež cistercijencev, sedaj pa je zaradi obilnih prostorov

spodu Pečniku, ki tukaj razkopuje starine, le naprej skozi gozd, kjer se nam sedaj na desno, sedaj na levo svet malo odpre, pred nami pa se prikaže Primskovo, 592 m visoko na stožastem hribu!

Primskovo se jako odlikuje izmed drugih hribov s tremi cerkvami, mogočno lipo, župniščem in utrdkami. Oziralo se bo na nas med vožnjo še dolgo. Kdor se potrudi na hrib, uživa krasen razgled, pa tudi lahko pokusi prav dobro domačo

vinsko kapljico. Od Primskovega malo naprej proti vshodu je najvišji vrh Zaplaz (609 m), pod katerim bomo videli romarsko cerkev zaplaško. Ko pa dospemo po zarezi skozi namešan gozd do postajališča „Št. Vid pri Zatičini“, obrnemo pozornost na bližnje predmete. Na levi na skalnatem gričku je sv. Rok, prej postaja vozne pošte; pet minut naprej pa je sloveči dolenski Št. Vid. Od postajališča se vozimo na nasipu po lepih travnikih, na to skozi malo zarezo, za katero se vidi na desno nekaj vasij šentviških, v ozadju pa Lisec (565 m) v dobrniški župniji. Vrh in severna stran sta mu obrastena z gozdom, jugozahodna stran pa rodi pitno vino. Na levo ob griču pa vidiš Radohovo vas, ki ima dobre sejme — zato tudi postajo (308 m nad morjem), potem gradiča Grundlef in Selo. Bližnja velika poslopja pa so Pluska, kjer se cepi od državne ceste deželna cesta čez Bogenšperk na Litijo. Potok, ki namaka tukaj lepe travnike, izgine pod zemljo na desni zadej pri Dobu, kjer se vidi cerkvica, kakor sta izgini tudi dva potočiča, jeden pri gomilah, jeden pri posta-

Star grob pri sv. Magdaleni. (Fotogr. dr. Fr. L.)

samostanskih sedež sodišča. Zatičina je vredna, da si jo človek ogleda, a spis bi narastel preveč, ko bi jo opisoval natančneje; saj bo tudi pozneje čas in prilika za to. Od Zatičine gori je cerkvica sv. Nikolaja na Gradišču, ki je pa že jedna izmed dvajsetih šentviških podružnic. Škoda, da ne moremo z veliko cesto bliže k Št. Vidu. Pot nas vodi skozi dve zarezi, potem po nasipu, kjer je na desno vas Vrhpolje, kakor vidiš tam na deski napisano, na levo pa dolinica z gomilami. Pa nikar ne hodimo v škodo go-

jališču, še predno sta prišla do železnice. Vse vode, kar smo jih dosedaj videli od Šmarija naprej, izvirajo iz litijskega pogorja, tekó v Krko in so razven višenjskega in zatiškega potoka ponikvarice. Svet pa, ki ga vidimo na desno proti jugovshodu in ki leži med Krko in dolenskih železnic novomeško progo, nima nikake tekoče vode.

Takoj za kolodvorom „Radohova vas“ pre-režemo zopet državno cesto, katera ima do Trebnjega sicer bolj ravno smer, pa dva huda